

Impărțirea orașului în secțiuni polițienești și fixarea circumscripțiilor se va face printr'un regulament de administrație publică; aceasta în ceea ce privește raporturile lor de pură administrație polițienească cu capul poliției și fără să atingă dispozițiile cuprinse în legile existente, care determină atribuțiile funcționarilor menționați ca agenți ai poliției judiciare și auxiliari ai ministrului public.

S'a deschis pe seama ministrului afacerilor străine un credit suplimentar de lei 50,000, pentru cheltuieli diplomatice.

Pentru 6 ale curentei, sau poate mai târziu, se prepară o mare revistă militară.

Nu suntem în contra acestor salutare exerciții, dar cei în drept să se gândiască și la bieții dorbaniți care s'au concentrat chiar de acum fără soldă și hrană.

Bine ar fi fost ca d. ministru de război să fi găsit o cale mediă și să fi conciliat interesele militarului cu ale cetățeanului. Măsura luată tătaie de tot în carne vie, mai ales acum când fie-care muncește ca să pună la loc ce a consumat în sărbătorile Paștilor.

Prezidentul Consiliului nu se va întoarce la București decât în săptămâna viitoare.

Di-seară, la teatru național, se reprezintă o piesă nouă: *Diana de Lys*.

Această piesă, ieșită din pana lui Dumas-fils, a avut mult succes în capitala Franței.

Încă înainte de Paști, se răspândise vestea, că la Varna s'ar fi ivit cazuri de cholera, urmate de moarte.

Această veste era lipsită de orice temei.

Până la sosirea d-lui baron de Mayr, afacerile legațiilor austro-ungare vor fi gerate de d. Salzberg.

COMITETUL GENERAL AL PRESEI

SUB-SCRIERI PENTRU INCENDIAȚI

Sume încasate până la 1 Aprilie.

	Lei
D. G. M.	15
D. C. Fusea, Târgoviște	500
D. St. R. Veron	454
D. White, ministru Angliei	100
Societatea italiană de ajutor mutual	50
Total	1,119

Acastă sumă a fost încasată de d. I. G. Bibicescu, casierul comitetului presei, pentru donațiuni în folosul incendiaților. Persoanele ce ar voi să mai contribuie pentru incendiați sunt rugate a depune banii la d. Bibicescu, redactorele *Românului*.

Numele contribuitorilor se vor publica în toate ziarele.

DIN AFARA

Turburările în Spania.

Tratatul de comerț, pus la cale între guvernul spaniol și cel francez, a pricinuit mari nemulțumiri în unele părți ale Spaniei, mai ales în Catalonia. Principiul, care a președut la elaborarea lui, este cel al liberului schimb. Protecționistii spanioli se plâng că urmarea neapărată a punerii în executie a tratatului ar fi distrugerea multor industrii indigene, mai vârtos a celor catalonice. Nemulțumirea populației a luat, în provinciile de mează-noapte, chiar dimensiunile unei revoluțiuni și guvernul

credea la început că se tractează de o nouă insurecțiune carlistă. — Atitudinea plină de energie a ministrului a făcut însă ca spiritele să se mai calmeze și astăzi situațiunea, e. după o telegramă mai nouă a lui „Le Temps“, următoarea:

„Intențiunea cabinetului este a se lăsa dispoziției (asupra tratatului de comerț) toată largitudoinea, spre a se permite reprezentanților Cataloniei să își exprime părerea asupra industriei catalonice; dar guvernul va cere cu toate acestea Camerei să respingă orice amendament și să voteze tratatul fără nici o modificare. Ministerul e sigur să dobândească, cu ajutorul minorităților democratice, o majoritate de 250 voturi, cu toată desertarea protecționistilor catalonici, carei votați de obicei cu guvernul.

„Minoritatea conservatoare își accentuează poziția, profitând de toate pretecețele spre a prelungei dezbaterile. Cabinetul, hotărât a își menține neclintit atitudinea în această chestiune economică, evită de a face pe Camera deputaților să își voteze un vot de încredere spre a nu irita provinciile protecționiste și ordonă autorităților să useze de toate mijloacele de conciliare asupra populației spre a nu recurge la forță de cât în cas estrem, atunci când pacea publică ar fi turburată.

„Conduita ministrului e laudată de presa liberală, și republicană.

„Telegramele oficiale spun, că rezistența pasivă continuă în Barcelona și în centrurile industriale; ea slăbește în Lerida și Taragona. Un grad oare-care de fierbere domnesce între lucrătorii din Malaga și Valencia și printre populațiunea Aragoniei superioare, din Valencia, Oviedo, Santander și Palma.

„Credința generală este, că guvernul va eși triumfător din această criză, de vreme ce atitudinea lui energetică va dovedi protecționistilor zădărnicia ori-cărei rezistențe.”

Din Germania.

„Tagblatt“ din Berlin spune, că flota cuirasată germană va face mari experiențe cu tunurile revolver, sistemul Hotschkiss. — Va încerca de asemenea și întrebunțarea luminii electrice în luminarea câmpului de operațiune în scopul mai vârtos de a putea descoperi apropierea vaselor cu torpila. — Flota a comandat, pentru armarea sa, 278 tunuri revolver. Până acum nu avea de cât 50.

O expozițiune originală (prima în felul ei) s'a inaugurat la Dresda, capitala Saxoniei: expoziție de ziare și reviste din toate țările. — Au figurat peste 1500 de foi periodice tipărite în 55 de limbi. — 281 au fost în limba germană, 114 englezesci, 154 scrise într'o limbă derivată din cea latină (franzuzesci, italienesci etc.) 34 în dialectele slave, 7 în limba finlandeză și 75 în limbele asiatice. — 90 de ziare a fost ilustrate, 50 umoristice, 592 au fost științifice și industriale.

Din Anglia.

Manevre militare — Tunelul „la Manche.“ — Fe-lurimi.

În Lunea pascilor au avut loc lângă Portsmouth manevrele, obișnuite în fie-care an, a *le trupelor de voluntari*. — Operațiunile se întemeiau pe ficțiunea, că o armată de invasiune a pus piciorul în Anglia la Portsmouth și că voluntarii trebuiesc să o respingă. — Armata de invasiune era represintată prin trupele regulate. — La manevre au asistat ducele de Cambridge, comandantul tuturor forțelor militare din Anglia, ducele de Wall-s și prințul de Saxon-Weimar, șeful voluntarilor. — Popolațiunea se strânse în mare număr să vadă acest tablou. Interesul ce-a pus la iveală era mai mare de cât ori când, căci

puterea disimulării la femeie. Organizarea noiei sale vieți în splendidul otel din Avenue de l'Alma, zăpăceala serbarilor cari întovărășiră căsătoria sa, strălucirea trenului, echipagelor, a toaletelor sale, toate acestea o ajutară fără indoială — căci era femeie, — a petrece fără prea multă reflecțiune și descurgare prima epocă a căsătoriei. Dar bucuriile luxului și ale viețimateriale, afară de aceea că nu erau absolut noi pentru fiica doamnei de Latour-Mesnil, sunt dintre acelea cari blasează pe cine-va iute. Apoi dânsa trăise cu mama sa într'o regiune prea înaltă pentru a se mulțumi cu banalitățile existenței lumesci, și în mijlocul vârtejului ea era apucată la fie care moment de nostalgia sublimului. Visul cel mai scump al junetei sale fusese de a continua cu soțul său, în cea mai dulce și ardeătoare unire a sufletelor, felul de viață ideală la care mama sa o învățase împărțind cu dânsa lecturile sale favorite, cugețările și reflecțiunile sale asupra ori-cărui lucru, credințele și în fine entuziasmele sale în fața spectacolelor cele mari ale naturii sau ale operelor cele splendide ale geniului. Ne putem gândi cât trebuia să i placă lui d-nu de Maurescamp această revelațiune. Această viață ideală, atât de salutară pentru toți, atât de necesară femeilor, el o refuză soției sale nu numai din mojiție și ignoranță, dar și din sistem. Asupra acestui punct, mai avea încă un principiu: că spiritul romanțios este adevărata și unica cauză a căderii femeilor. Prin consecuență el susținea că tot ce le poate înfrânta imaginațiunea, — poezia, muzica, arta sub toate formele sale și

după ideea ei, prin tunelul proiectat între Anglia și Franția, Anglia ar putea fi avisată odată la o luptă a poporului ei contra unei invazii străine.

Pentru tunelul din „la Manche.“ se face mare propagandă. — Partida, care admite executarea lui, pare a lăsa în minoritate pe cea care este contra.

Comitetul științific militar, înaintea căruia se găsește această chestiune, a ascultat în săptămâna trecută pe d. Watkis, directorul drumului de fier de sud est și pe inginerul șef al acelei companii.

El a stăruit să cenvingă comisiunea, că în cas de ostilitate între Anglia și Franția tunelul ar putea fi distrus cu înlesnire în mai multe puncte. Dar dânsul nu cred în posibilitatea unei astfel de ostilități. Dimpotriua ambele națiuni fiind aliate într'un reșoiu european, tunelul le-ar putea aduce mari servicii, în cazul unei blocări a Canalului la Manche! — Fără indoială — au zis ei cu ironie, terminând — se găsește persoane distinse cari desaproabă această întreprindere (bunioară ducele de Cambridge) dar să nu se uite că tot aceste persoane s'au împotrivit la realizarea expoziției internaționale din 1851, pe motivul că ea ar putea aduce în țară... un furnicar primejdios de străin!

Principele Krapotkin a ținut săptămâna trecută o prelecțiune al cărei venit s'a consacrat pentru fondul „crucei roșii a nihilistilor.“ — La sfârșit șeful nihilistilor a spus, că partida sa s'a legat cu jurământ, să nu mai facă nici unu act de violență, de îndată ce țarul ar da Rusiei o constituție.

În portul englez Blacknel s'a construit un nou vapor. Numele lui este „Javieta“ și are între toate corăbiile cea mai mare înălțime. — Vaporul, care e destinat pentru comunicarea între Dover și Calais, face acest drum într'un ceas.

Contele Bournaby, care a călătorit din Anglia în Franția cu balonul, a primit niște severe reprimande de partea superiorilor săi militari. — El se tem, că acest exemplu ar putea inficia pe Francezii și că într'o bună dimineață Anglia s'ar putea trezi cu o întreagă armată franceză sosită pe baloane...! — Academile aerostatice din Paris și Londra l'au numit însă pe colonel membru onorific al lor.

Din Rusia.

Călătoria întreprinsă de marele duce Vladimir la Viena și de acolo la Roma, de unde se va întoarce prin Berlin, se consideră, dimpreună cu numirea definitivă a lui Giers la ministerul de externe, ca o probă sigură, că Rusia vrea încă pacea cu ori-ce preț. — Până când, e altă întrebare.

Pentru fortificarea granițelor rusești despre Germania, guvernul a votat 15 milioane de ruble. — Lucrările se vor face însă pe rând, în doi, trei ani, semn că nu e nici o grabă cu ele. — Conducerea întreprinderii o are un comitet în care se găsește între alții și ministrul de război și generalul Obrucheff.

Poliția rusească a isbutit să pună mână pe nihilistul Bogdanovici Koboseff. — Acesta fusese implicat într'un proces încă la 1873 și de atunci știu ast-fel să se ascundă, în cât poliția nu l' mai putu da de urmă. — Compliitatea lui Bogdanovici cu Solovieff e evidentă. — El va fi

chiar religiunea, — nu trebuie să li se permită de cât în dose foarte mici. De mai multe ori tânăra lui femeie încercă de a l' interesa pentru ceea ce o interesa pe ea însăși. Avea o voce frumoasă, și ea ei cânta melodiile care i plăcea dânsii; dar îndată ce cântul se pasiona puțin:

— Nu! nu! striga soțul său, nu pune atâta entuziasm, scumpa mea, sau leșin!

Ea avea gustul poezilor și a romanțierilor englezi; el laudă mult pe Tennyson, pe care l' adora, și începea a l' traduce un pasigiu dintr'insul. De odată d. de Maurescamp, tot cu aceeași umoare glumeț, începu să scoată niște țipete de osândit și a lovi cu pumnii săi în pian pentru a nu mai asculta. — Ast-fel credea el s'o desguste de poezie, — fără a băga de seamă că risca s'o desguste mai lesne de prosă. — La teatru, la expoziții, în călătorie, erau aceleași batjocuri și aceleași glume foarte reci asupra a tot ce desțepa în femeia sa o emoțiune puțin mai vie.

Doamna de Maurescamp luă dar câte puțin obiceiul de a ascunde în ea însăși toate sentimentele cari fac bogăția vieții pentru ființele delicate și generoase. Ne mai vădând flacări în a fără, d. de Maurescamp se convinsă că incendiul era stins, și se gloriifica de aceasta.

— Toate aceste drăcoace de femei, zicea dînsul amicilor săi din club, sunt tot-d'una în nori, și aceasta se termină rău. Am luat pe soția mea foarte jună și am suflat pe toate aceste prostii romantice... Acum ea o liniștită, — și eu asemenea!.. Ah! Dumne-două! trebuie ca o femeie să se misce, să umble, să alerge prin

sau spânzurat sau deportat pe viață la muncă silnică.

La universitate din Charkov s'au întâmplat noul turburări. 7 studenți au fost eliminați de rector. Cei alaiți studenți s'au făcut însă solidari cu eliminații și au cerut sa iertarea acestora, sau întinderea pedepsei și asupra lor. — Rectorul ceru atunci cu mult cinism, ca cine vrea să fie eliminat să se înscrie într'o listă. Până acum s'au înscris 49 studenți și au fost în adevăr eliminați. — Alte înscrieri se fac acum. — Turburarea a crescut însă atât de tare, încât rectorul nu se mai simte sigur de viață și a cerut forță armată, care să i apere casa.

Generalul Scobeleff se găsește de câte-va zile la moșiile sale, de unde va merge în Minsk spre ași depune comandamentul.

Un proces scabros se tractează astăzi de Senatul imperial din Petersburg. Un polon, Krupski, fusese condamnat în 1863 la deportare pe viață în Siberia și la confiscarea averilor sale, din cauză că participase la revoluția din acel an. — În 1879 țarul Alexandru II l'a grațiat dându-i îndărăt și moșiile. — Reintors acasă, nefericitul găsi însă, că fostul ministru de interne Mahoff și primul său secretar i le cumpăraseră pe un preț de nimic. — Ce-i mai mult încă: banii aceștia nu se scie cui s'au dat, căci bunioară creditorii lui Krupski cer astăzi plată datorilor, cărora moșiile le slujiseră de ipotecă. — Se vede că la cele alalte instanțe Krupski o fi perdut procesul. — Și minunea asta se poate întâmpla peste Prut.

PENTRU EMIGRANȚI BANATENI.

Lista formată din inițiativa d-lui B. Brănișteanu, redactorul ziarului „Steaua Dobrogei“.

Redacțiunea ziarului „Steaua Dobrogei“ 20 lei,	Colonelul Dianu 5 lei,	Dionisie Craiffeleanu 20 lei.	Total, lei 45 —
Suma precedentă „ 4801 80			Total, lei 4846 80.

(Va urma)

CIANGAIL DIN MOLDOVA.

„Gazeta de Bacău“ ne dă asupra Ciangailor din Moldova și a propagandei unguresci ce să facă între ei, nisce relațiuni nepus de grave. — Iată-le:

Ziarele românești de peste Carpați, conțin în coloanele lor mai multe observațiuni făcute asupra tendințelor unguresci de-a considera pe Ciangail din România, ca supuși al lor și a l'cultiva în dorințele lor. Aceste tendințe, ne spun ziarele surori, s'au rădăcit în diata Ungariei, căutând a se pune fonduri în acest scop.

Este prea adevărat, că județul Bacău mai mult de cât jumătate e ocupat de sate cu Ciangăi. Ei sunt foarte numeroși și au peste 12 parohii cu o veche episcopie; asemenea și cea mai mare parte din județul Roman. Colonizarea acestora datează de secolii în Moldova; ei și ai în multe locuri pământul și moșiile lor, sunt răzași, după cum niște hrsoave aflate la Valea-Mare și Faraoni atestă că Ciangailor d'acolo li s'a dat pământuri încă de pe timpul lui Stefan cel Mare.

Până la 1866, Ungurii, cari fac astăzi atâta sgomot de consăngeniilor emigrații, nici se gândiau la acești Ciangăi; odată însă ce au eșit d'asupra, ei încep a se gândi și aici. Pentru ce? pentru că soarta acestora ar fi mai proastă de

magazine, să meargă să petreacă la amicele sale, să călărească, să meargă la vânătoare: eată adevărata viață a unei femei... toate acestea nu l' lasă timp de a cugeta... și asta este perfect! Pe când, dacă stă într'un colț și visează cu Chopin sau cu Tennyson... putem să ne dăm pe gârle... totul e stricat!.. Eată sistemul meu!

Era imposibil ca sărăcia acestui sistem, și în genere ca golul intelectual a soțului său, să scape din vederea unui spirit atât de viu ca acela al doamnei de Maurescamp. Ea nu fu dar mult timp înșelată de tonul lui important și de manierele lui pline de autoritate. Bărbații nu cunosc tot-d'una bine pe soțiile lor, dar femeile cunosc tot-d'una perfect pe soții lor. Nu trecuse nici un an și cele din urmă vâului și prestigiiu căduseră: doamna de Maurescamp fu forțată de a recunoaște că era legată pentru toată viața de un om, ale căruia sentimente erau înjositoare și spiritul nul. Ea simți oroare când vâlu că disprețuia pe soțul său.

Este un mare merit pentru o femeie care face ast-fel de descoperiri și să rămână cu toate acestea o soție amabilă și supusă. Doamna de Maurescamp avu acest merit, dar, pentru al avea, dînsa avu trebuință să și aducă aminte adesea că era creștină, adică de o religiune căreia ei place încercarea și sacrificiul.

Ea nu fu cu toate acestea mai puțin încăntată de un eveniment destul de prevădut, care i se întâmplă aproape după doi ani de la căsătoria sa și care, promițându-i o scumpă consolăție, l' asigura pentru cât-va timp în interiorul său conjugal o independență și o singurătate re-

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 4 Aprilie —

OCTAVE FEUILLET

VIATIA UNEI PARISIENE

traducoro de

MIRA DACHIANU

II.

Chiar din primele zile se putu observa în această tânăra căsătorie un mic sentiment de recelă de ambele părți; dânsa era amărâtă de a fi găsit amorul și pasiunea cu totul într'alt-fel de cum le așteptase; la el, era supărarea unui om frumos, care nu se simte apreciat. Cu toate acestea doamna de Maurescamp, cu tot chaosul care se agita în creierii săi, arăta mami sale și publicului acea frunte senină și impassibilă, care surprinde tot-d'una la junele femei de curând măritate și care arată până la evidență

cât în Ungaria? Nu! Ci pentru interesele lor meschine.

A zis foarte bine „România Liberă” prin pana unii scriitori al ei, vorbind de această chestiune, că nu doare inima pe deputații unguri de Săcuii lor din Moldova, nu este acesta „motul care îl face de a se ocupa de el.” Scopul și durerea lor este mai adâncă.

El lucrează din toate puterile de a înlătura pe „preoții catolici italieni și a-i înlocui prin preoții unguri fanatici, ca să aibă misiunea de a face politică ungurească.” Noi cari suțem din localitate, cari privim lucrurile de aproape, afirmăm că tot adevărul conțin reflecțiunile citate. Afirmăm asemenea, că în realizarea acestor dorințe ungurești, de a tulbura pacea noastră și de a tulbura și pe Ciangăi, contribuie foarte mult și guvernul țerei ce se succedează, prin nepăsarea și neatențiunea ce pune la dezvoltarea propagandelor periculoase al trușăilor Unguri.

De la 1866 și până astăzi, timp de 16 ani, cei din Ungaria au lucrat cu toate puterile de a îndepărta preoții italieni și astăzi abea la 12 parochii mai găsești 3 sau 4 preoți italieni. Preoții unguri, conform instrucțiunilor lor au înrădăcinat și înrădăcinează în această populație toate ideile contrare Românilor, îi îndeamnă chiar la nesupunere contra instituțiilor țerei. Școalele înființate în aceste sate, s'au perdut, nu există. Nici administrația, nici revizorii școlari, nici niminea din cei competenți, nu vor se întreba pentru ce școalele române din aceste sate nu au școlari?

Primarii fiind aleși din ei, preoții îi sfătuiesc a nu trimite copii la școală, căci lor le trebuie carte ungurească. În Faraoni, la 1872, fiind un primar care îndemna pe părinți a și da copii la școală, a fost condamnat de pe amvon în biserică de către preot. Pe de altă parte câții ungurești se împart copii lor și îi învăța dascălii bisericilor. Astăzi ducându-se cineva în unele din aceste sate va găsi tineri de 18 și 20 ani cari nu știu un cuvânt românesc, femeile mai cu samă în genere nu știu.

Merg și mai departe acești preoți: vor se ungurească totul până chiar și localitățile; așa în satul Cleja, descoperindu-se un izvor de apă minerală, preotul i-a și dat numele de Kosut.

Aceia ce fac astăzi pe față îngâmfații maghiari de la Pesta, puind fonduri pentru scopurile lor în țară la noi, făceau pe sub ascuns de mult timp. Guvernele noastre nici se gândesc la efectele unor așa tendinți. Vom reveni.

ARENA ZIARELOR

„Românul” reproducând din „Independența Belge” ceea ce fac senatorii și deputații franceși în timpul vacanțelor, spune ceea ce, după părerea sa, ar fi trebuit și ar trebui să facă și senatorii și deputații noștri. — De fapt ei nu fac nimic.

Dar n'au ei oare trebuință d'a studia bine porturile de la Constanța, de la Galați, Brăila, Giurgiu?

Dacă, din fericire, viile noastre nu sunt bătute de philoxera, nu sunt ei datorii d'a studia cât sunt de bantuite viile sătenilor de către unii din proprietari, în contra legii rurale de la 1864, ș'a propune în Parlament restabilirea legii?

Nu sunt datorii ei să studieze acum cu sătenii și cu toți cetățenii, cum este mai nemerit să facem legea pentru cârciumi?

Această lege nu conține curmarea beției? Ingrădirea otrăvirii prin rachiu?

Impedizarea invaziunii străinilor în comunele rurale?

În loc de a face toate acestea, senatorii

lătivă. Peste puțin nașcerea unui fiu veni să îi procure singura bucurie pură și completă, ce gustase din ziua nunțel sale. Această fericire este de obicei singură, în adevăr, care realizează în căsătorie tot ce cine-va și promise de la densa.

Doamna de Maurescamp, cum lesne se poate ghici, voi să lapteze pe fiul său; ea împlini această datorie cu o plăcere cu atât mai mare cu cât aceasta-i permitea de a câștiga încă timp și de a prelungi fața cu soțului său o situațiune de care avea trebuință. Dar în fine momentul veni când copilul trebuia să fie înțărcat. Mai pe timpul acela d. de Maurescamp avu surprinderea, să vază într-o seară pe femeia sa coborându-se la prânz peptenată a la Titus: ea și tunese frumosul său păr sub cuvânt că cădea, ceea ce nu era adevărat. Dar ea spera că acest mare sacrificiu, făcând-o puțin urâtă, ar scuti-o de altele încă mai mari. Ea calculase însă fără tovarășul său. D. de Maurescamp, cu totul din contră, găsi că această peptănătură de un soldat mititel o făcea să aibă ceva original și picant. Sărmana femeie nu și vădu dar răsplătita osteneală și nu i rămase de făcut alta de cât a și lăsa părul să crească din nou.

Cu toate acestea scăparea la care aspira în secretul inimii sale era să ei vină pentru ca să zicem ast-fel de la ea însăși și din partea de unde se aștepta mai puțin. — O încântătoare și nobilă creatură ca densa era foarte capabilă de a inspira, precum și de a simți, cea mai profundă, cea mai ardinte și cea mai durabilă pasiune; ea ar fi fost demnă să fie clasată prin-

și deputații n'ar umbla după alta prin județele lor, de cât să și facă dependentă administrația, să numiască chiar pe magistrați, spre a și putea ast-fel realiza interesele lor private. Aceasta e grav și misiunea presei este de-a arăta sorgintea răului. — Sorgintea e faptul, că în colegiile senatoriale sunt prea puțin alegători. Ast-fel pot isbiti unii oameni, cari au cele mai multe rudenii, și rezultatul e, că masa alegătorilor nu și vede reprezentate de către ales adevăratele ei idei și credințe. „Românul” zice dar alegătorilor:

Cereți ca la anul viitor să se schimbe legea electorală.

Desbăteți, cugetați și hotărâți ce modificări trebuie să faceți.

După noi, datorii fiind să nu procedăm, în chestiunile cele mari, prin salturi, credem că trebuie să ne mărginim în a scădea censul și a întruni într'unul colegiile cari reprezintă proprietatea.

Făcând un tablou despre faptele partidului de la putere în cei șase ani de când domnește, „Binele Public” zice între altele:

Toate faptele ce se petrec de șase ani atât în administrațiunea interioară a țerei cât și în politica esteroară sunt de natură a sdruncina creditul ideilor liberale.

D-nii Rosetti-Brătianu, pe cari nisce împreri neregulate i-au făcut să aibă cărma a statului, sub cea mai atrăgătoare firmă a partitului și a principiilor liberale, n'au lăsat nici un interes național necompromis și nici un principiu liberal neviolat.

S'ar putea zice, că acești mici despoți asiatici, inadins au luat puterea în mână, pentru ca să compromită interesele și demnitatea statului, iar nu pentru ca să întemeieze un model de administrațiune cinstită și cu durere de inimă în afacerile noastre din afară.

VARIETAȚI

O laudă a pădurilor. — Ni-o trimite d. N. Maiorescu forestier:

„Forêts, agitez-vous doucement dans les airs!
„Anquel amant j'aurais serevous aussi chères?
„D'autres vous confieront des amours étrangères;
„Moi, de vos charmes seuls j'entretiens les deserts.
Chateaubriand

„Tenerisque meos incidere amores
„Arboribus. Crescent illae; crescentis amores;
Virgil.

S'a scris, se scrie și se va scrie vecinic pentru a se protegia pădurile, isvor nesecat de a-vuție, sănătata, poesie....

Așa dar eu iaă condeiul în mână nu pentru a descrie ceva nou; el iaă pentru a descrie ceea ce se scie, se simte.

Ce sunt pădurile? O creștere de mai mulți arbori în masă. Ce foloase aduc ele societății? Foloase imense, necalculabile. Va putea oare omul exista fără păduri? Nu sunt tocmai rățacit când voi zice că nu.

Pădurile au fost ante-mergătorul civilizației; fără existența pădurilor, de sigur că civilizația nu progresa ast-fel. Ca întrebunțare, ca scutire de rigorile climatei, — de inundații, etc. etc. pădurile au jucat și joacă mare rol; și cu toate acestea sunt oameni, astăzi în secolul al XIX, cari le nesocotesc! — „Arborele merită recunoștința noastră. El ne protejează contra ploii și soarelui, însănătoșază orașele și imfrumusețează câmpiile noastre. Împărțind su-

tre amanții nemuritori, a cărora istorie și legendă au consacrat iubirile neperitoare. Dar amorul d-lui de Maurescamp nu conținea nici un element neperitor: era, — pentru a întrebunța o expresie [din acei timp], — un amor naturalist, și amorurile naturaliste, de și nu semănă de loc cu raza, au cu toate acestea efemera lor durată. El și zicea de mult timp, și lăsa să înțeleagă amicilor săi, că luase de soție o statuie destul de plăcută la vedere, dar ale cărei ghețuri ar fi descurgiat chiar pe Pygmalion. O zicea chiar în niște termeni mai puțin onești, împrumutând bucuros comparațiunile mai mult din istoria naturală de cât din mitologie. În fond d. de Maurescamp, care era foarte gelos, nu era de alt-fel supărat de o circumstanță care îi părea a fi o garanție puternică de siguranța sa domestică. Deci, supărat de a se vedea desprețuit, urându-i-se de felurile scrupule și obiecțiunii care i se opunea neîncetat, ocupat mai cu seamă mai cu plăcere în altă parte, el se retrase definitiv sub cortul său, de unde femeia sa nu încercă să l scoață.

(Va urma).

„părările și bucuriile noastre, el aruncă umbra sa pe mormintele celor ce nu mai sunt și împrumută scoarța sa înțegedă confidențelor timide de amoruri nesciute. Ast-fel poate cine-va să înțeleagă pentru ce în anticitate, arborii erau puși sub protecțiunea divinității și pentru ce „mai mulți din ei erau obiectul unui cult particular. Este ceva mișcător în sentimentul religios care ne silisce a face omagii Creatorului în opera cea mai majestooasă a creațiunii.”

Care muritor e acela care să nu fi gustat din dulceața impresunilor ce dau pădurile?

Câte inimii nu și au aflat alinarea suferințelor în mijocul unei păduri, în auzul dulcelui murmur al unui riuț, în pateticul cântec al privighetorci?

Fie-care arbore ne vorbesce ceva: salcia pletoasă ne confundă în cugetări melancolice; bradul ne arată forța și majestatea; stejarul mândria și rezistența;... Eram în pădure... într'o poeniță. Ea în luna lui Mai floricelele înfloriseră; brebenii, viorelele, brândușele, toporășii etc; în departare se audia dulcele și molatecul murmur al unui riuț; — privelisea era măreață; — mă așez pe tapetul de floi, și încep să cuget... Murmurul apei părea că mă chiamă.

Fie-care arbore mă vorbea ceva, fie-care floare. Eram singur într'o societate aleasă. Și pe când mă simțeam a înțelege pe fie-care, cântecul privighetorei mă făcu să zic:

— Cum nu pot, aci, departe de oameni, în acest loc fericit să mă trec viața!?

Și cum stăteam astfel privind și ascultând, trecutul defila mai înaintea ochilor mei... Mă bucuram de presențe, căci uitasem durerile vieții; nu citisem încă aceste rânduri: „...Percurăgeți pădurile voi, pe cari o spărtă amară, un destin contrar v'au aruncat pe câmpul de luptă, al vieții; veți dobândi de la ele putere pentru noi lupte; percurgeți-le mai cu seamă voi pe cari o pătrunzătoare durere v'a sdrobit inima; dacă „nu vă veți iotoare consoleți, cel puțin veți simți lacrimile voastre curgând mai puțin a-mare.”

Și cu toate acestea sunt oameni, astăzi în secolul al XIX, cari distrug pădurile.

Un fratricid de zece ani. — O crimă oribilă s'a comis de un copil de 10 ani asupra persoanei fratelui său mai mic, la Chateau-nuf-sur-Sarthe (Franța).

Tănerul Edin Jean Baptiste, care locuiește la ferma de la Remangerie, fusese trimis de părinții săi la Pomoisan ca să caute ouă de găină; i ziseră însă să ia cu el și pe frate-său Louis, care era în vârstă de 3 ani. El se opuse, amenințând că va face rău copilului dacă îl va urma.

Tatăl și mama nu cedară acestei opuneri și îl siliră să asculte.

Jean Baptiste plecă cu Louis.

Când cei doi copii erau cam la 1500 metri departe de Chateau-nuf, cel mai mare se arunca asupra fratelui său și-l trânti la pământ; apoi, luă o peatră și-l lovi cu violență în cap. Sângele începu să curgă în abundență. Dar, a zis precocile omoritor: „sângele nu mă speria pentru că nu mă temeam a face rău.”

Lăsând apoi piatra, Edin luă o bucată de lemn și începu a lovi pe micul Louis peste ochiul drept. Acesta se sbătea și scotea țipete desperate. Ca să-l facă să tacă, i băgă un lemn pe gât.

Dar în acest moment, sgomotul unei trăsuri se auzi în departare. Jean Baptiste o luă la fugă și se duse să se ascunză după un tuș. De aici îl observă ce are să se petreacă.

Micul Louis se ridică și se târi cum putu până la drum, crezând că frate-său este acolo; El strigă. „Baptiste! Baptiste!” dar miserabilul își privea victima și tăcea.

Atunci sosi trăsura în care se afla d. Thiberge, cultivator.

La vederea acestui copil acoperit de sânge, el își opri calul, luă pe mică victimă în brațe, dar bietul copil, sleit nu mai putea vorbi. Un păstor, care sosi în locul în care se comisese crima, recunoscă copilul pe care cultivatorul l duse îndată la părinții lui.

Un medic, chemat, a constatat că starea copilului este aproape desperată.

Precocile ucigaș n'a arătat nici o părere de rău de crima sa.

Atentatul unei nihiliste. — Un comerciant german era să fie omorât zilele acestea la Montreux în Helveția de către o nihilistă. — El se găsia pe terasa hotelului, când o femeie, cam de vreo patru-zeci de ani, se apropiă repede de el și începu să vorbească rusește. El răspunse francezește, nemțește, englezește, că nu știe limba rusească. Femeia i strigă atunci în franțuzește.

— Ce, miserabile, nu mă înțelegi? tu ești Petre Lovroff, mori dar!

Și zicând acestea ea scoase un revolver și trase două focuri. Un glonte trecu pe lângă comerciant, altul ei sfărțică măneca. — Nenorocitul Neamț nu scăpa, dacă un servitor al otelului n'ar fi alergat și n'ar fi prins pe nihilista pe dinapoi. — Dusă la arest ea mărturisii, că se numește donna Michaeff din Moscova și că luând pe neamț drept nihilistul Lavroff, voise să-l omoare. — Despre Petru Lavroff se crede că a tratat pe nihilisti.

Serviciul telegrafic al „Rom. Libere.”

13 Aprilie, — 4 ore dim.

Roma, 12 Aprilie.

Printul Heinrich de Prusia, al doilea fiu al printului Friedrich-Wilhelm, însoțit de d. de Schlozer, noul ambasador al împăratului Wilhelm pe lângă Vatican, a fost primit azi la amiază de către Papa.

Tănerul print a făcut apoi o vizită cardinalului Iacobini, secretar de Stat al Sântului Scaun. Schwerin (Mecklemburg), 12 Aprilie.

Noutatea că marele duce de Mecklemburg-Schwerin, cu prilejul călătoriei sale la Viena, ar fi negociat, la dorința esprimată de împăratul Germaniei, cu ducele de Cumberland și de Brunswick-Luneburg, în privința renunțării acestuia la succesiunea Tronurilor din Havovera și Brunswick, e falsă.

(Havas).

MAI NOU

Marele aeronaut Goddard a sosit în capitală. — Di-seară, la șase ceasuri, va înălă, pentru întâia-ora la noi, un mare balon, în Cismigiu. Afară de marele maestru, se vor urca încă 14 persoane.

Balonul va lua direcția spre Constantinopol. Intrarea gratis.

D-l Gembetta și tânăra sa soție au sosit astă-noapte în capitală și au tras la hotel Hugues. Azi înainte de amiază unul din reportorii ziarelor noastre de căpetenie a avut fericirea să dobândiască de la o audiență. Marele francos i-a vorbit de iubirea sa pentru Români și i-a manifestat dorința de a face cunoștință cu toți scriitorii de căpetenie ai presei liberale. D. Gembetta vizează azi palatul Universității.

Amănunte pe mâine.

A apărut de sub tipar:

STUDII DE ECONOMIE RURALA

390 pag. cu 21 figuri în text și 4 planse colorate, lucrare foarte însemnată pentru toți ce doresc progresul economiei noastre rurale.

Se află de vânzare la toate librăriile din capitală cu prețul de 6 lei.

Boalele de gât, gură, nas și urechi

tratează printr'o artă specială

Drul I. BRAUNSTEIN

medic, chirurg și mamos, fost medic practicant în Viena în Clinicile

lui Braun (boale de femei și facere) și a lui Hebra (boale de piele, de păr și syphilis) Consultațiuni de la 3—5 p.m. Strada St. Vineri No. 16 (Casa Mișu).

SCHIMB SI COMISION

FRĂȚII BENZAL

41 bis, STRADA LIPSCANI, 41 bis

CURSUL BUCURESCI

Pe ziua de 1 Aprilie 1882, ora 12.

OBLIGAȚIUNI	Cump.	Vend.
6 % Oblig. de Stat Convertite.	98	99
6 % „ „ Căilor terate Române.	101 1/2	102 1/2
5 % Renta Amortisabilă	87	88
Don. 10 fr. Oblig. C. pens. 300 l.	20	30
7 % Scrisurii fonciare rurale	101	102
5 % „ „ „	87 1/2	88 1/2
7 % „ „ „ urbane	99	100
6 % „ „ „	41	92
5 % „ „ „	87	88
6 % „ „ „	104	102
8 % Impr. Municipal	29	30
„ cu pr. Buc. (bil. 20. l.)	87	88
5 % Renta Română	95	305
Acțiuni Dacia Româna	1380	1400
„ Banca Națională a României.		
„ Oblig. de Stat	1/4	arg.
„ Renta	1/4	aur.
„ Căile ferate	1/4	
„ Scrisurii	1/4	
Argint Național contra aur	20/0	4 1/2
Bilete de Bancă	20/0	1 1/2
Rubla hârtie	1 50	60
Florin	0	12
Lose otomane.	50	60

CURSUL DIN VIENA

12 Aprilie

Napoleonul	9 50/0
Ducatul	5 62
Lose Otomane.	27
Rubla hârtie	120 1/2

CURSUL DIN BERLIN

12 Aprilie

Acțiunile	60 20
Oppenheim	111
Ruble hârtie	205 80 100
Oblig. noi	2 2 1/2
Idem 5 %	96 20 100

CURSUL DIN PARIS

12 Aprilie

Renta Română	88 1/2
Lose otomane	57 1/2

SCHIMBUL

1 Aprilie

Paris (3 luni)	
„ la vedere	
Londra (3 luni)	
„ la vedere	
Berlin (3 luni)	
„ la vedere	
Viena la vedere	

Adresa pentru telegrame BENZAL.

